

hundra ansökningar om tillåtelse för Carnavalsens verkställande, och alla fingo samma svar. Förtvivlan rådde ibland mängden, då intet hopp mera återstod. Vi äro ruinerade! hörde man från alla kanter, vi äro förlorade! vi måste rymma. I sjelfva verket, många förlorade härigenom allt hvad de hade: de, som på entreprenad tagit Theatrarna, gjorde förskräckliga förluster; en mängd gingo öfverända. I förargelsen sparades ej den aflidnes minne, han förbannades såsom olycklig för dem under sin lifstid, han förbannades såsom olycklig för dem efter sin död. Alla Satyrici täflade med hvarandra för att förlöjliga den, som gjort dem så mycket ondt. Den bästa af dessa Satyrer var denna: "I tre saker har du handlat illa, o helige Fader: att emottaga Påfve-embetet, sedan lefva så länge, och dö under Carnavalen, för att blifva begråten" *).

Så snart Cardinalerna blefvo underrättade om Påfvens död, församlas de i Vaticanen, och Cardinal Camerlengo, Galeffi, klädd i sin röda dräkt, inträder, åtföljd af flera Prester och någ-

*) Tre cose mal faceste, o Padre Santo,
 Accettare il Papato, e viver tanto,
 Morire di Carnavale,
 Per esser pianto.